

Tweede Wereldoorlog 70 jaar voorbij

Ja maar, zult u misschien zeggen, dat hebben we toch al herdacht en gevierd op 4 en 5 mei? U hebt gelijk, we hebben dat op beide dagen herdacht en gevierd, maar alleen het “voorbij” in Europa. In de grote wereld was die oorlog nog niet voorbij, want in het voor ons Verre Oosten werd nog hevig gevochten. De Jappen werden wel steeds verder naar hun eigen eilandenrijk teruggedrongen, maar bijvoorbeeld onze eigen “Gordel van Smaragd” (Indië) zuchtte nog onder het juk van de Jappen. Ze wilden koste wat kost voorkomen dat hun eilanden door vreemde mogendheden bezet zouden worden. Triest genoeg waren er twee atoombommen, honderdduizenden doden en 2 totaal verwoestte steden voor nodig om hen te dwingen zich over te geven en kon pas op 15 augustus 1945 gezegd worden dat de Tweede Wereldoorlog beëindigd was. Terecht wordt de herwonnen vrijheid van Indië op 15 augustus in Den Haag nog eens afzonderlijk herdacht. Op 4 mei hebben we vooral de Europese slachtoffers van het Naziregime herdacht, maar ook in het Verre Oosten is vreselijk geleden door de bevolking, blanken en inlanders. Dat gebeurde niet alleen in Indië zelf, maar de verhalen uit de kampen in o.a. Birma, Maleisië en Japan zelf zijn ons ook bekend. Ook daar leden mensen onder de knoet van de ontmenselijking, vernedering en totale onderworpenheid. Het verhaal van de film “The Bridge on the River Kwai” beeldt dat heel duidelijk uit.

De teneur was toen “Nooit meer oorlog”, maar het ging niet lang goed in Indië. Opstandige elementen onder leiding van Sukarno en Hatta eisten de onafhankelijkheid van hun land en veranderden de naam Indië in Indonesië. Al plunderend, brandstichtend, verkrachtend en moordend trokken de losgeslagen strijders door het land. Het ergste was nog dat de Britten de Nederlanders verhinderden hun gebiedsdeel te betreden om daar weer vrede en welvaart te brengen en de bewoners te beschermen tegen de aanvallen van de revolutionairen. Eerst in maart 1946 kon worden begonnen met het herstellen van de orde en de wederopbouw van het land. Een ondankbare taak voor de mensen die daarmee belast werden. Onvergetelijk daarin zijn de namen van de Gouverneur Generaal van Mook en de Commandant van de Strijdkrachten Generaal Spoor. Zij en de vele tienduizenden vrijwilligers en dienstplichtigen streden echter een vergeefse strijd, want “het buitenland” (o.a. de USA en Groot Brittannië) waren erop tegen dat de wederopbouw van Indië zou gebeuren onder leiding van de voormalige kolonisator en werkten ons land op alle mogelijke manieren tegen. Het gevolg was dat ruim vierduizend Nederlandse militairen vergeefs het offer van hun leven brachten om Indië op weg te helpen naar de onafhankelijkheid.

Vele oorlogen volgden nog: Korea, Viëtnam, De Balkan en nu weer in het Midden Oosten en Afrika. Weer zijn er honderdduizenden op de vlucht voor het oorlogsgeweld, vanwege geloofsvervolging, het behoren tot de verkeerde stam en slavernij. We zien de beelden daarvan dagelijks op onze beeldschermen, zeggen: “het is toch erg”, geven geld bij een inzamelingsactie en schakelen vervolgens over naar de finale van de Championsleague, het Eurovisie Songfestival, de finish van de Tour de France, Kunst en Kitsch of welk vermaaksevenement ook.

Daar is niets op tegen, maar we mogen beslist niet vergeten daar op vaste momenten, 4 en 5 mei, 15 augustus, en ook op andere data bij stil te staan. Daarbij kunnen we een voorbeeld nemen aan ons buurland België. Iedere avond, week in, week uit, worden in Ieper de miljoenen slachtoffers van de Eerste Wereldoorlog (De Grote Oorlog) herdacht met de taptoe onder de Menenpoort. Vorig jaar waren we daar met 50 Goese KBO leden getuige van. Een indrukwekkende gebeurtenis, waar dan kort na het einde van de ceremonie het gewone leven weer op gang kwam.

Zeventig jaar geleden eindigde de Tweede Wereldoorlog. Laten we nooit vergeten dat te herdenken en te vieren en die fakkel over te geven aan onze kinderen en kleinkinderen, zodat vele geslachten na ons er altijd aan herinnerd zullen worden dat oorlog en oorlogsgeweld uit het leven van de mensen verbannen moeten worden en VREDE hen geluk en welvaart brengen.

Augustinus